

[Hans Hansen.]

Jeg skal på udvalgets vegne redegøre for disse ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1 kan jeg gå let hen over, da det kun indeholder en rettelse af en trykfejl i lovforslaget.

Ændringsforslag nr. 2 er af redaktionel karakter. Det går kun ud på, at der i § 6, stk. 2, tilføjes et enkelt ord.

Derimod er ændringsforslag nr. 3 af mere vidtgående betydning og vel nok især det, som har muligstort enighed mellem de 3 partier. Det drejer sig om, at der skal gives et tillæg på 10 pct. til ejendommens grundbeløb, og dette er fuldstændig i overensstemmelse med § 4, sidste punktum, i den nu gældende lov.

Ændringsforslag nr. 4 angår den bestemmelse, der — som den højtærede finansminister gjorde rede for — var indsat af folkettinget vedrørende opgørelsen af grundstigningen ved den 10. almindelige vurdering. I folketingets affattelse havde man indført en bestemmelse om, at den stigningsprocent, der måtte blive i grundværdierne, skulle nedsættes med 13. I landstingets udvalg har man fundet en anden form for denne bestemmelse, idet man fastsætter, at den stigning, som har fundet sted mellem 9. og 10. vurdering, skal reduceres med $\frac{1}{5}$; denne bestemmelse gælder altså kun opgørelsen ved 10. almindelige vurdering.

En anden vigtig ændring indeholder ændringsforslag nr. 5 til § 7. Efter det oprindelige lovforslag ville der ske en reduktion på $\frac{1}{5}$ i den opgjorte stigning, medens man nu fastsætter den til $\frac{1}{4}$.

I ændringsforslagene nr. 6—9 til § 19, som alle angår fritagelse eller henstand, er der faktisk intet nyt, fordi de alle har været fremme dels som ændringsforslag, dels har været behandlet i forbindelse med lovforslag, vi tidligere har beskæftiget os med.

Ved ændringsforslag nr. 10 til § 22 ændrer man $\frac{4}{5}$ til $\frac{3}{4}$, en rettelse som nødvendiggøres af ændringsforslag nr. 5.

Jeg skal på det udvalgsflertals vegne, som står bag ved disse ændringsforslag, anbefale dem til vedtagelse og ligeledes på dette flertals vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

Bækgaard: Ved lovforslagets første behandling her i tinget forleden udtalte jeg, at som forslaget forelå, kunne venstre ikke stemme for det, og henstillede samtidig til den højtærede finansminister at overveje nogle af de tanker, som var udtrykt i de ændringsforslag, som venstres medlem-

mer i folketinget havde foreslået, og eventuelt medvirke til, at der kunne opnås større enighed om lovforslaget. Jeg må sige, at i så henseende har den højtærede minister ydet sin gode medvirken, så at vi nu er enedes om flere ændringsforslag, som udvalgets ærede ordfører nu har gjort rede for. Ændringsforslagene gør lovforslaget mere tiltalende for os og imødekommer flere af de synspunkter, som vi har gjort gældende. De taler for sig selv, hvorfor jeg ikke skal gå nærmere ind på dem.

Jeg vil dog berøre ændringsforslag nr. 6 til § 19, der omhandler de tilfælde af fritagelser for grundstigningsskyld, som kan forekomme for grundstigningsbeløb på over 4 000 kr., og som man skal ansøge om. Er ministerens opfattelse mon ikke den, at når de i paragraffens begyndelse nævnte betingelser er tilstede, vil ansøgningen kunne imødekommes?

Jeg vil anbefale, at man stemmer for de stillede ændringsforslag, og, for så vidt de vedtages, at man stemmer for lovforslaget ved tredje behandling trods de betænkeligheder ved lovens praktisering, som vi har givet udtryk for i betænkningen og også tidligere har gjort gældende.

Bouet: De tre partier, socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre, har nu tilendebragt den lange behandling af dette lovforslag om grundstigningsskyld og er nået til enighed om forskellige ændringer og om lovforslagets gennemførelse. Det konservative parti har, ikke mindst i det andet høje tings udvalg, sammen med venstre arbejdet på at forbedre og forenkle lovforslaget og gøre dets bestemmelser mindre byrdefulde for grundejerne. Det skal også indrømmes, at lovforslaget i teknisk henseende er forbedret i forhold til det oprindelige. Alligevel får grundejerne en byrde, som er større end den, den nuværende lov pålægger dem, og selv med den bedre tekniske udformning af lovforslaget er bestemmelserne vanskelige forståelige for lægmænd, og jeg føler mig overbevist om, at det er en meget begrænset kreds, der er fortrolig med det foreliggende lovforslag. Det hjælper jo ikke, at man til støtte for sin opfattelse udtaler, at sagkundskaben er enig, thi det hidtidige flertal fejler jo i dette tilfælde sagkundskaben til seje.

Vi har fra konservativ side erklæret os villige til at bremse grundspekulanternes virksomhed, når gevinsten var konstateret ved salg, men ved denne lov rammer man ikke alene grundspekulanterne, men også